

- grundelse, at dermed forbundne omkostninger kalkulationsmæssigt burde behandles på linje med andre omkostningsstigninger og indgå i prisberegningen.
2. Såfremt en detailist vælger at klare den midlertidige nedsættelse på traditionel vis, forudsætter det en omkostningskrævende ommærkning af samtlige varer, såvel ved indgang som udgang af perioden. Hertil kommer, at den nye prismærkning i perioden skal ske på grundlag af en skæv procentsats på $9\frac{1}{4}$ for hver enkelt vare, hvilket også forøger de administrative vanskeligheder i forhold til det bestående.
  3. I forretningerne, som i perioden under momsnedsettelsen vælger at foretage modregning af de 5 pct. i en samlet funktion ved kassen, vil indgå den trods alt besværlige og tidskrævende aflæsning af såvel brutto- som nettobeløb ved hver eneste ekspedition. Det øger både arbejdet og risikoen for fejltagelser, sinker ekspeditionen og belaster hele kassefunktionen.
  4. Det vil for et stort antal detailforretninger være påkrævet at supplere de lidt ældre kasseapparater med regnemaskiner for at formindske forsinkelsen og øge sikkerheden, inden kasseindslagene finder sted.
  5. For den enkelte forretningsindehaver gælder, at han får en yderligere kontrolfunktion i forholdet til den brede leverandørkreds for at sikre, at de anvendte momsprocenter f.eks. ved beregning af alle vejledende udsalgspriser er de rigtige, når de efterfølgende skal indgå i de salgspriser, hvorpå der ved kassen gives samlet nedslag på 5 pct.

Da ingen kan bestride, at det er detailhandelen, som gennem det store antal ekspeditioner, fakturaer m.v. må bære hovedbyrden af det administrative besvær, skal vi hermed henstille, at der, som en delvis godtgørelse, gives adgang til ved beregningen af de to kvartalers momsafgift at modregne 0,25 pct. af den enkelte forretnings detailomsætning.

Som sammenligningsfaktor kan nævnes, at lønudgifterne i de 3 grupper af købmandsejede supermarkeder, som af monopoltilsynet normalt følges til belysning af omkost-

ningsudviklingen, ligger mellem 8 og 10 pct. af omsætningen.

Når vi foreslår beregning af en godtgørelse i forhold til omsætningen og ikke som en andel af den forfaldne moms, skyldes det, at „værditilvæksten“ i detailforretninger svinger meget fra branche til branche alt efter avanceniveau m.v. Derfor vil en udmåling efter omsætning være mere relevant.

Ligesom en midlertidig momsnedsettelse vil føre til en omfattende forøgelse af administrationen, betyder en momssenkning en midlertidig, men betydelig negativ indflydelse på butikkernes likviditet. Den „opsamlede moms“ — differencen mellem opkrævet moms og betalt moms — afregnes som bekendt hver 3. måned og senest 1 måned og 20 dage efter kvartalsmånedens udløb.

Det er en selvfølge, at man i forretningernes likviditetsbudgetter har medtaget de opsamlede momsbeløb indenfor de angivne rammer. Ved en reduktion fra 15 til $9\frac{1}{4}$ pct. vil budgetterne ikke kunne holde. Vi skal derfor henstille, at disse likviditetsvanskeligheder imødegås ved en rimelig forlængelse af afregningsfristen. Et talmateriale til belysning af virkningerne vil snarest kunne forelægges.

Vi skal tillade os at anmode om, at foranstående synspunkter må indgå i vurderingen af, hvilke skattetekniske foranstaltninger der bør bringes i anvendelse i den foreliggende situation.

Med ærbødighed

BUTIKSHANDELENS FÆLLESRAAD

Holger Christensen,
formand.

Butikshandelens Fællesråd anfører i vedlagte skrivelse af 1. september 1975, at det ville foretrække en nedsættelse af den personlige beskatning fremfor en midlertidig nedsættelse af momsen, idet en midlertidig momsnedsettelse vil medføre betydeligt besvær især for detailhandelen.

I forbindelse med den midlertidige moms-